

grænse deres Arbejde saa meget som muligt, lige til det højst nødvendige. Man har dog senere i Udvalget ment, at det var at gaa for vidt, at der maatte angives en Begrænsning, og derfor foreslaas det indsat som et nyt Stykke: „Sætning og Trykning af Dagblade er forbudt paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 4 Morgen til Kl. 7 Aften“. Det er muligt, at man ikke i Udvalget her har fundet det allerheligste, det er i ethvert Tilfælde kommet mig for Øre, at det muligvis kunde blive nødvendigt at tage en anden Bestemmelse end denne, men der er jo intet i Vejen for, at dette kan ske mellem anden og tredie Behandling.

Dermed kan det siges, at vi ere komne over de Paragraffer, som væsentlig hvile paa Princippet om Fridage. Vi komme saa til de Paragraffer, der udgøre den egentlige Helligdagslov. Her nævner jeg først de Ændringer, der ere stillede til § 6, hvorefter denne vil fremgaa i en helt ny Skikkelse. Vi have her de Bestemmelser, der tale om den Ro og Orden, der skal være til Stede paa Folkekirkens Helligdage under Gudstjenesten. Der foreslaas saaledes under Punkt a, at fra Kl. 9 til Kl. 4 Eftermiddag er det paa offentlige Beværtningsteder forbudt at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, der medføre en saadan Støj, at omboende derved kunne forulempes. Man gaar ud fra, at de omboende ville have Ro og Orden paa den Tid. I Punkt b indeholdes endvidere Bestemmelser om offentlige Forlystelser og den Slags Ting, der ikke maa finde Sted paa Søn- og Helligdage i Tiden mellem Kl. 9 og Kl. 4 Eftermiddag. I Punkt c indeholdes Bestemmelser om de Ting, der kun, naar der er den yderste Nødvendighed derfor, maa finde Sted. Under disse tre Punkter har man paa et Bræt samlet alle de Ting, der ere underkastede de særlige Bestemmelser om den egentlige Helligdagsfred, og som Følge af disse Punktets Indsættelse falde de næste Paragraffer — 7 og 8 — bort. Det maa dog ikke forstaaes saaledes, at Bestemmelserne i disse to Paragraffer helt udgaa. De ere tværtimod samlede i en eneste Paragraf.

Under Nr. 15 findes dernæst en Ændring til § 9, som godt kan siges at være en af de væsentligste Ændringer, idet man her faar bestemt fastslaaet, hvad der er tilladt med Hensyn til Befolkningens Forsamlingsfrihed paa Helligdagene. Endskønt det nok kan siges, at den nugældende Helligdagslov har ret gode Bestemmelser om den Slags Ting, foreligger der

dog ikke saa faa Erfaringer for, at der hersker Uklarhed over, hvorledes de nugældende Lovbestemmelser desangaaende skulle forstaaes. I en Jurisdiktion forstaaar man det saaledes, i en anden anderledes. Her foreslaas bestemt, hvorledes man har at forholde sig i disse Tilfælde. Det hedder nemlig: „Saa fremt der i vedkommende Sogns Kirke afholdes mere end een Gudstjeneste, ere offentlige Forsamlinger tilladte efter Afslutning af den første. I disse Tilfælde skal det dog iagtages, at Forsamlingen ikke holdes paa en saadan Maade, at Gudstjenesten derved forstyrres“ — altsaa den næste Gudstjeneste. Men dernæst staar der, at efter Kl. 4 Eftermiddag ere offentlige Forsamlinger altid tilladte paa Folkekirkens Helligdage. Det gælder altsaa uden Hensyn til, hvorvidt der i Sognet efter Kl. 4 afholdes Gudstjeneste. En saadan Bestemmelse savnes i den nugældende Helligdagslov, og det vil altsaa paa dette Punkt være et stort Fremskridt, naar dette Lovforslag vedtages.

Ændringsforslag under Nr. 16 til § 10 fremtræder som et Flertalsforslag. Man foreslaar der, at Ordet „Langfredag“ udgaa. Det er nemlig ganske meningsløst, at det bliver staaende. Dernæst foreslaar Udvalgets Flertal at sætte Ordet „Pinse-dag“ ind. Herved sigtes til Bestemmelsen om, at Aftenen før de store Helligdage ogsaa skal betragtes som Helligaften, det vil sige med Hensyn til offentlige Forlystelser. Forholdet bliver altsaa her ved det gamle, idet det Aftenen før de store Helligdage ikke er tilladt at afholde offentlige Forlystelser.

Et Mindretal, bestaaende af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen), foreslaar, at § 10 udgaa. Jeg skal ikke opholde mig derved, førend de ærede Medlemmer selv have begrundet deres Stilling.

Om Ændringen under Nr. 18 til § 11 er hele Udvalget samlet. Man bliver der bare staaende ved det nuværende, kan man godt sige, men det bliver dog her skrevet paa en anden Maade, idet det siges, at de forskellige Forbudsbestemmelser, der nu ere indsatte i denne Lov, ogsaa skulle gælde paa hele den første Dag af de 3 store Højtider ligesom ogsaa paa Skærtorsdag og Langfredag.

Med Hensyn til Ændringen under Nr. 19 skal jeg bemærke, at den egentlig skulde have lydt lidt anderledes. Jeg maa maaske med det samme sige, at det sidste